ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಅಂದರೆ, ಈ ಸಭೆಗೆ ಜನರು ಬರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು ಇವೆ. ಅವರು ಕೋಲು, ಪುಸ್ತಕ ಯಾವುದೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬಾರದು. ನಾಳೆ ನೀವು ವಿಸಿಟರ್ಸ್ ಚಪ್ಪಲಿ ಸಹ ಹೊರಗೆ ಇಟ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಅಷ್ಟು ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ತರಿಸಿ ಓದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್.—ತಾವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದ ಅಪ್ರಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಇದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸಭಾನಾಯಕರು ಅನೇಕ ಸಲ.........

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್. - ಅವತ್ತು ಪದ ಬಳಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ಇವತ್ತು ದೇವೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು; ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು; ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ಮಾತಿಗೂ ಅವತ್ತಿನ ಮಾತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಓದುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ.

Nomination to the Taluk Boards

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ (ಸಾಗರ).—ನಾನು ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರೂಲ್ 312 ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು —ಅದು ಈಗ ತಾನೇ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ನಾನು ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

Ill-treatment to the Satyagrahis in Bidar

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಬೀದರಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಗಳನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ ಟ್ರೀಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮೆಸೇಜ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನಾನ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ.

Budget Estimates for 1973-74 (General Discussion)

Debate continued.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಚುನಾವಣೆಯ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ತಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಘೋಷಣೆಗಳು ಏನಿವೆ, ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ

ವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ 10 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಆದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಆಡಳಿತಗಾರರ ನಾಯಕತ್ವ ಇರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ನಾಯಕತ್ವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನು ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಮಸೂದೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾಯಿದೆಗಳು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ಪ್ರಗತಿ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಸುಧಾರಣೆಯ ಮಸೂದೆ ಅಂದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮಸೂದೆ. ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಸಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸಹ ಅನೇಕ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಒತ್ತಡ ತಂದು ಅದನ್ನು ತರದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂಥಹ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಆರಿಸಲಾರರು. ಜನರು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಲ ಮರಾಮತ್ತ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ರಸ್ತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೇತುವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯಿಂದ ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾಫಿಸ್ಸಿವೆ ಲಿನ ಎಕ್ಸ್ಟೈಜ್ ಡ್ಯೂಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಹ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಜೆಟೆಡ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೈಬಿಟ್ಟು 1973-74ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸದೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಇತರೇ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಬಹಳ ಅತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿನವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ, ರೈತವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈಗ ಸಾಲ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಋಣಮುಕ್ತ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ರೈತರ ಋಣ ಪರಿಹಾರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ರೈತವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಲವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರದು ಮಾರ್ವಾಡಿಯವರ ಹತ್ತಿರವೂ ಸಾಲವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಕಷ್ಟವೇನೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸವಲತ್ತು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಫಿಯಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಲೆಯವರು ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅಧ್ಯಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಲೆಯವರು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ವಿನಾಯತಿ ಬೇಕೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಲೇಬರ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಎನ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಸತಿಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಇತರೇ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 46ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ :—

> "The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker section of the people and in particular of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and protect the social injustice from all forms of exploitation."

ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹರಿಜನ—ಗಿರಿಜನರ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವಿದ್ದುದು ಈ ಸಾರಿ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೂ ಇದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಂಗಡದಲ್ಲಿ ಬಡವರು, ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 46ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಳಯ ಪೆರುಮಾಳ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವರ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣದ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು, ಒಬ್ಬ ಲಯಾಂಜನ್ ಆಫೀಸರನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ಏನಿದೆಯೋ ಅದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಹೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ತುಂಬಾ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ರೀಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಯಾವೊಂದೂ ಬಡ್ತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಜೀಪ್ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವಾರು ಕೆಲಸಗಳಂತೂ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಇಲಾಖೆಯು ಆಡಳಿತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ಸ್ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 16 (4) ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಡರ್ ಅಂಡ್ ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹೊಸದಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ಕೇಲ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 16 ನೇ (4) ನೇ ಮೇರೆಗೆ—

> The economic interest has a direct bearing on the representation of these classes in the Government, services under the State.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ-ಗಿರಿಜನರ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗಂತೂ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ, ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ, ಇಂತಹವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ನಿರಕ್ಷರಸ್ಥರು. ಆದರೆ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು 5—10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸೇವೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಇವರು ಏನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಹ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತಲ್ಲ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ಬಂಡವಾಳವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವರ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 12 ರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರೆ :—

> "In this Part, unless the context otherwise requires "the State" includes the Government and Parliament of India and the Government and the Legislature of each of the States and all local or other authorities within the territory of India or under the control of the Government of India".

ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಜಡ್ಜುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 12ರ ಪ್ರಕಾರ ಜಡ್ಜುಗಳಾಗತಕ್ಕವರಿಗೆ 1500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 3500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಸಂಬಳವಿದೆ.

> "It is crystal clear that the High Court and Supreme Court come under the definition of State and every Judge of the High Court and District Courts are appointed mostly among Lawyers having a monthly income of 5 to 10 thousand rupees."

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜರಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಇವರನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೇಯದಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯುಟರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಹರಿಜನ ಜಡ್ಜುಗಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಜಡ್ಜುಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಬಡ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 17 ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಗಾಂಧಿಜಯಂತಿ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಚನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ—ಏನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಪಕ್ಷಪಾತ, ಜಾತಿಭೇದಗಳಿಲ್ಲದೆ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನಡೆದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಅನ್ನುವುದೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 17 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಊರಿನ ಜನರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ ಇದು ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಪಾತ್ರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಕೂಡ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರೀ ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪೋಲೀಸ್ ಸರ್ಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರಬರೆದಿದ್ದೆ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪೋಲೀಸ್ ಸರ್ಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು. ಅಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಖೂನಿ ಕೇಸುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ತರೀಕೆರೆ ಮತ್ತು ಮೂಡಿಗೆರೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ—ಮಾರ್ಕೋನಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 14 ವರ್ಷದ ಮೈನರ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಯಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೃತ್ಯನಡೆದು 3—4 ತಿಂಗಳು ಕಳೆದವು. ಇನ್ನೂ ಆ ಕೇಸು ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸರ ನಡತೆ ಹೀಗಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸಿನವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಡಿಫಂಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಕೋ ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇವರಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಆಕ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಲಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಆಕ್ಟನ್ನು ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳೊಂದನ್ನೂ ಅವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಸಹಕಾರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟುಗಳು ಇಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಲದ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕಾಫೀತೋಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಆಕ್ಟ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗಿ ಶಾಸನವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಲಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಶೇಕಡ 18 ರಷ್ಟನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಲಾ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಚಿತ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಲಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅತ್ತ ಅದೂ ಇಲ್ಲ—ಇತ್ತ ಇದೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವಂತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಬ್‌ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಈ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂಡಿಗೆರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಓಪನಿಂಗ್ ಸೆರಮನಿಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರ ತಕ್ಕ ಹಣ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಮೂಡಿಗೆರೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫೀ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಆದಾಯತೆರಿಗೆ, ಇತರೇ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಸುಂಕ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಾಫಿ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಫಿ ರಫ್ತಿನಿಂದ ವಿದೇಶಿ ಹಣ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇವೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರಿಲ್ಲ, ಡಾಕ್ಟರಿದ್ದರೆ ಔಷಧಿಯಿಲ್ಲ, ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇ ಇಲ್ಲ. ಕಳಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿದರು, ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಂಥ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಯಾರದೋ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವರ್ಗಮಾಡಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ವರ್ಗಮಾಡದಂತೆ ಸರಕಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ವರ್ಗ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಔಷಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ ವಿ. ಸಿ. ಜಿ. ಮಿಷೀನ್ ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಮೂಡಿಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿ. ಹೊಸಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಿದೆ, ಆ ಗ್ರಾಮದವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಹಣ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜಾಗಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ, ಅದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-00 P. M.

† Sri C. M. ARUMUGAM (K.G.F.).—Mr. Deputy Speaker, Sir—, I am thankful to you indeed for having given me a chance to speak on this budget. Sir, the Finanace Minister, while presenting the budget, said that there is no proposal for new taxes. By saying so, he got applause from that side. While presenting the budget, he has also said that it is a deficit bud get, but no where has he said how he is going to make up the deficit. What does he mean by saying 'no new' taxes? Is it that the Government is convinced or satisfied that there is no paying capacity on the part of the people or the merchants or other communities of our State, or that the Government has no intention

(SRI C. M. ARUMUGAM)

of putting new taxes? But at any rate, this deficit means that it is not only deficit in respect of revenue but it is also deficit in the sense that it has not met the requirements and needs of the people of the State of Mysore. I have been very careful in going through his budget speech. Of course, it is very well written in King's English. In that English, he has written. But, Sir, it is no where said that there would be any reformation or re-orientation or any change in the structure of the Finanee Department or more so, in the Commercial Tax Department and Sales Tax Department. Change of Minister or Government should not be construed as change of M.S.R.T.C. driver or a driver of the locomotive or Railway from Bangalore to Madras. All these 25 years, several Finance Ministers came and he is one among them. What is it he has contemplated to do in his own department or in the departments from where he has to get more revenue—like the Commercial Tax and Sales Tax Department? In these departments, officers of all categories are there from the Bill Collector up to the Commissioner of Commercial Taxes. They continue to be there after all these years. The sales tax is roughly about Rs. 60 crores. Bangalore City alone contributes about Rs. 28 crores; Bangalore Division contributes 9 crores and Bangalore Division and Bangalore City put together contribute Rs. 37 crores of rupees and the rest *i.e.*, 23 crores comes from all over the State. It is possible to increase the sales tax by effecting plugging of loop-holes in the department by changing the officers; by removing certain officers and transferring certain officers. Some officers always want to sit tight in Bangalore. Formerly, Bangalore was considered to be an air-conditioned City, but it is no longer so these days. These officers want to be continued in Bangalore by using certain influence If Mr. Ghorpade were to take a little interest, I can suggest that Bagalore City can be divided into two Divisions with two Deputy Commissioners one for the South and one for the North. And then, if you stream line the administration in the Sales Tax Department, both in Bangalore and elsewhere, you can increase the sales tax revenue to the tune of about 10 crores. I hope he will do it in the best interest of getting more revenue, which can be used in the larger interest of the welfare of the people of our State.

I quite appreciate to some extent, the Finance Minister's award of dearness allowance of the employees. He has raised the dearness allowance of the State employees so as to be on par with that of the employees of the Government of India. Then, Sir, I may submit to him that the expenditure incurred on the State Government employees comes to about 35 to 40 per cent of the total budget. Out of Rs. 350 crores, we spend about Rs. 100 crores; that come to about 35-40 per cent and it is being spent on 3.5 lakhs of employees. If you take an average of 5 persons in a family, it works out to about 20 lakhs. For 20 lakhs of persons the employees and their dependents—, we spend about about 100 crores of rupees and for the rest of 230 lakhs or 2

crores 30 lakhs of persons, we spend about 60 per cent. The total figure comes to about 2 crores or 2.5 crores or something like that; whereas, if we take the figures of the Government of India, they spend for their employees about 11 per cent of the total budget and about 89 per cent for the welfare of the general public of the country. I am not suggesting for a moment that the percentage of 40 should be reduced. I am suggesting that the revenue should be increased so that the per centage on the expenditure on Government employees could be reduced in a sense. There are different categories of employees *viz.*, workers in the country side, Government employees, next come the employees in the Public Sector and Private Sector, then come the contract labourers, the agricultural labour and the casual workers. Casual workers are there in the drought affected area. It is a responsible statement from the Minister for Finance. He said that every man is paid Rs. 2-50 per day and every women is paid Rs. 2-00 per day. It is a constitutional provision—both men and women are entitled to equal pay for equal work.

SRI M. Y. GHORPADE.—I have not said that. I have said that rates are so fixed that the average worker is enabled to earn between Rs. 2 to Rs. 2-50 per day. You read my speech properly. Some may earn more and some earn less.

SRI C.M. ARUMUGHAM.—In these areas men are paid Rs. 2-50 and women are paid Rs. 2 per day. I know our P.W.D. Minister can verify and let me know.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—Rs. 2-50 and Rs. 2-00 is not fixed for the individual. It is fixed on the basis of work turned out. As the Hon'ble Finance Minister said, the pattern of rates are so fixed that the average worker may earn up to Rs. 2-50 in the case of men and Rs. 2-00 in the case of women.

SRI C.M. ARUMUGHAM.—Sri, the State is passing through a trying period. One-fourth of the total population of the State is affected by drought conditions and failure of monsoons. Yet there is no sign any where, other than these districts, that the State is affected or that the people are suffering. Now for instance, the Government may have good intentions to implement their schemes, and help the drought affected area. More important than that is the taking of permanent measures in that area so that the drought will not raise its head again in those areas. You should root out drought from the State once for all. No doubt the Government may be sincere in implementing the required schemes. But I have to charge the officers for the failure. Of course, these officers, they come from the ICS and IAS. These ICS officers have a tradition of having worked under the British. From that, there is another set of people who are coming up in the country—the IAS officers. Sir, these IAS officers are coming from the upper strata of society and they are not aware of the suffering of the people. They cannot understand how people are living in huts and hovels, who have

(SRI C. M. ARUMUGAM)

not known what is a leaky roof, who have not known what is starvation, who are not aware of the thirst, because they always drink milk whenever they feel thirsty. Therefore, the IAS and the IPS officers who have come from the old ICS beuracratic set up, are not the people who can understand the problem of poor people and they cannot properly implement the schemes meant to ameliorate poor people. Therefore, what I suggest is, stop taking these IAS and IPS officers. Be bold. I know Mr. Ghorpade is a bold man and he must be bold enough to tell the Government of India about this ; he had the boldness to go to the Sixth Finance Commission and explain the needs of the State and he has said that in the Fifth Finance Commission, the State did not get justice. Therefore, he must be bold enough to reject these IAS officeres. Start recruiting the MAS officers—Mysore Administrative Officers Sir, I always feel proud in saying what my friend Mr. S. M. Krishna said at Mandya. Of course, he is the most disappointed person I will take it up later on. He was saying 'sons of the soil' should be given appointments. I welcome that statement. What appoints ?—peons, chaprasis, you want so many menials to clean the chicken for the VIPs ! Take these people for the Mysore Administrative Service. These people who were recruited to the M.A.S. service have proved more competent than the IAS and IPS. I could say that a man who is well trained and becomes a police officer, he can be a better officer. He has qualities of humane understanding of the common man's problems. He is better than persons coming from Scotland Yard with a big emblem on his shoulder—looking at his shoulder every time and feeling proud that he is from the Scotland yard ! Therefore, I say that local people should be encouraged.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Scotland Yard is in England.

SRI C.M. ARUMUGHAM.—Some people of this State have also gone to Scotland Yard and come back.

So, I welcome it. Sri S. M. Krishna somewhere in Mandya or Mysore has said that 'sons of the soil' should be given opportunities. I wecome it. Gulbarga people should be given more chances in Gulbarga ; Bangalore people in Bangalore, like that. And they must also give more chances for the people who are affected by drought, because it would be very difficult for them tide over their difficulties they are facing for the last 10 months. I suggest to the Finance Minister that the Government of Mysore should recruit more and more people of this area for higher appointments and reject the idea of IAS as Tamil Nadu did it. Tamil Nadu was very bold. They rejected IAS officers. You cannot thrust upon us these IAS officers. We see an officer coming from UP, who understands neither English nor Kannada and he is an IAS man. You say they have been recruited from the UPSC. Why ? If IAS officers are intelligent, people of Mysore

are also intelligent. There is no harm in taking people of Mysore State for administration purpose. It may be enough if we have one officer of the IAS cadre as Chief Secretary. The rest of them could be MAS officers. All these IAS Officers who are working call themselves Commissioners and Secretaries to Government It is surprising that when we attack a man in this Assembly, the very next week, he gets a promotion. From next he becomes a big man. Therefore, I told him: 'do not attack him', but praise him, probably they will be reverted. All these officers should be sent some where else so that the people who know the problem and who are aware of the difficulties of the village people, the sufferings of the people, they can become officers and they will certainly reflect the policies and programmes of your Government or the present Government.

Now, all these publice sector industries are working at a loss. This is because I.A.S. officers are posted at Managing Directors of these undertakings. They hava no qualifications, they know nothing about the industries and they do not have general knowledge also. After passing some test, they appear before the Union P.S.C. and become I.A.S. officers and are posted as Managing Directors. I am sorry a man like Sri Ghorpade who is the Finance Minister has not been able to make these industries self-sufficient. The private industries make huge profits. The profits of the public undertaking go the public funds. The public sector industries are not meant for I.A.S. officers and their families. In a year if an undertaking works at a loss. the I.A.S. officer conrerned should be reverted and his explanation should be called for. The Government Electric Factory has been running at a heavy loss all these years. It has entered into an agrerment with a very big capitalist for selling 6 lakh " fans at a cost of Rs. 150 thereby incurring a loss of Rs. 100 per fan. Yet, the Government of Mysore has not taken any action against the Managing Diretor of that concern. He is also an I.A.S. officer. This is the fate of all the industries in the State. The reason may be known to the Minister fo Industries. He is surrounded by a big crowd wherever he goes. We all knew how cinema starts attract big crowds. It looks to me that Sri Krishna has not during the last ten months taken any effective steps to improve the working of the public sector industried in the State of Mysore. Sometimes it is necessary that the concerneo Minister must be a dynamic person and he must take lot of interest te improve this department. The failure of a Minister is certainly the failure of the department and ultimately of the Government. We has lot of hopes on Sri Krishna and we expected that he would improvd the Industries Department. On the other hand, his performance is most disappointing. You go to any private industry and you will find that every minute is precious for them and every item is accounted for. That is not the case with Government undertakings. This type of Government is no good. There most be a change in the outlook and we are not seeing that in the public sector industries and in the Industries Department.

We have several times mentioned about drought and the consequent rise in prices. It is one excuse for the rise in prices but there cannot be any excuse for the Government to control the rise in prices in other parts of the State, more particularly for the Food Department. Of course, the Food Department is a very essential department dealing with human beings. If anybody becomes the Director of Food Supplies the problem will not be solved. It requires lot of study. For the last 7 or 8 months there is a Food Director. He encourages only the rich people, the millionnaires and the multi-millionnaires and that reflects badly on the Government. Ha is sitting in his chair and issuing orders. He has no time to control the prices. For the information of the Government and the Minister of State for Food I shall give a comparative list of prices.

Commodity	Price in 1971 Rs.	Current price Rs.
Fine rice	115-120	189-210
Medium rice	110-113	160-170
Coarse rice	102-104	100-160
Ragi (per quintal)	60-70	105-110
Jowar	45-55	95-100
Maize	50-58	98-102
Black gram and green gram	125-130	300-320
Castor oil seed	130-140	250-260
Coconuts (per thonsand)	400-500	700-900
Jaggery	80-115	160-190
Tamarind	90-110	140-200
Coriander	215-300	300-350
Onion	20-25	40-50
Potato	40-60	80-100
Gingily oil	50-60	90-95
ground nut oil	30-35	60-65
Coconut oil	42-4	85-90
sugar (essential for baby foods)	172-175	320-325

The department on the whole has not taken any action. When the department has no control over the rising price, I want to know whether there is need for such a department. As I mentioned, the present Director calls himself to be the son of Judge. It is his self-glorification. Therefore, he says that he acts according to rules and regulations.

4-30 P.M.

But, what is he doing ? He helps the rech people and not the poor. He gives permission to open a number of fair-price shops but I am afraid he has never inspected any shop. The Food and Civil Supplies Department create artificial scarcity. Artificial scarcity is creited regarding tyres, steel, cement, etc. There are reactionary forces and blackmarketers in the country and they are taking advantage and the Director of Food Supplies is help them to create artificial scarcity. You have said that you will take over wholesale trade in foodgrains. The moment that news is leaked out, thousands of people who are doing this blackmarketing are trying to exploit the situation and taking advantge of the scarcity condition. Today, where is scarcity ? Foodgrains are there but because the Government announced in the A.I.C.C. that they are going to take over wholesale trade, these people have created this artificial scarcity. If you want to nationalise anything whether it is bus routes or foodgrains or anything, the moment these blackmarketeers come to know they try to exploit the situation. They have their own agents in the Government machinery. Therefore, I submit that the Government should take suitable action immediately to reorganise the Civil Supplies Degartment and to see that foodgralns not only reach the fair price shops but also control the prices.

I have a piece of information to inform the House. There were hundreds of tons wheat and wheat products which were given to wholesale traders to be distributed free at Gulbarga, Bijapur and Belgaum. But these foodgrains given to the wholesale dealers have disappeared. There was some enquiry and the Chief Minister sent some C.I.D. official to enquire. But along with them the Director or one of his associated has gone there. There was no need for him to go. The Chief Minister must take drastic action if those foodgrains have not reached the place.

No doubt the Chief Minister is liberal so far as drought affected areas are concerned. Anything asked for he says that it would be done It is a good sign. But we must also see whether things reaek the places meant for. For instance, so far as Belgaum is concerned it requires about 12,000 tons of wheat. Against this requirement, what is the supply made 5,000 tons are supplied. It is quite insufficient. People sit here in Vidhana Soudha and they do not know the problem there None of your officers have gone to any village and seen what the people eat. Each one of your ministers must go from taluk to taluk, from hobli to hobli, and see whether the foodgrains despatched reach those placed or not. In Gulbarga even sugardust is not seen. You know that people of India are innocent. I was saying that people are so good; not a single man has raised objection. I want to narrate one incident. During the Prime Minister's visit to those areas, I had he

(SRI C. M. ARUMUGAM)

privilege to go there. There were lakhs of people to see the Prime Minister. Our car was going and I saw the plople running to see the Prime Minister. What does that show ? They are so much enamoured to see her. Even today, of course if our Chief Minister wants to make use of "Indira-wave" in those areas, people in lakhs will come. They were so disciplined that there were only a couple of constables. If they were violent, it would reqdire a regiment of army to look after them. But there was no agitation and the people were so good. That was all I could see.

They are so good. If our Chief Minister were to say that Prime Minister has not come from Delhi she has come from sky they will believe it. If he had said that she is not an ordinary woman like Smt. Vaz but she is an Avatar they will believe it. Inspite of the severe drought situation there it did not affect the gathering of many persons. The people are so innocent; they are unable to express when they are hungry; they merely shed tears. The people are really innocent. But what I say is don't exploit their innocence ? Sir, I was watching the big crowd gathered at a place there. I saw thousands of women gathered there. One of the woman said 'see that Prime Minister; how straight she is standing ; that means she could do anything. To her next they saw our Chief Minister and said : 'look at his personality' Therefore Sir, what it all shows is that the people are very innocent; hey are unable to express their difficulties ; there was not even a single agitation; I thought there would be some agitation from Congress-.O side. But there was none. Sir, though I am not a student of psychology I can study psychology from seeing the people. The people were completely satisfied after hearing the speech ; they were completely satisfied with their empty stomachs. Really I give compliments to our Mysoreans and especially for the people of north Karnatak areas, for their innocence. They are confident even though they are hungry. The law and order situation there is also quite normal. They have self-imposed restrictions. But just because they are innocent don't keep quiet. The Government must take steps to supply foodstuffs and other requirements in those areas for the people who are standing like rocks inspite of sufferings.

Sir, for the last twenty five years I cannot say that the Government has not done anything. They might have done little, little and it might be on increase also. I know all the Chief Ministers. Firstly there was Mr. K.C. Reddy, then Mr. Hanumanthaiah, thereafter the Chitaldurga Leader Mr. S. Nijalingappa, then Jatti and afterwards Mr. Kanthi for two months and again Mr. Nijalingappa and then Mr. Veerendra Patil. Continuously the successive Government did something. They have constructed several irrigation projects in the state costing crores of rupees. The completion of Tungabhadrat project will cost Rs. 200 crores; Sharavathi will ultimately cost Rs. 200

crores; there are other projects like Upper Krishna, Kalinadi and Almatti etc. They have spend crores of rupees on these projects and as a result the landlords of the State have become richer and richer. All these works have only helped the landlords of the State of Mysore. A man who was having one car, wants to have two ambassador cars, half-a-dozen bull-dozers, tractors and all that to-day. Thus it has only increased the wealth of the landlords of the State.

Then about the Power Projects on account of which so many industries have been developed and so many industrialists have been benefited; so many contractors have been benefited. A contractor who was having only a motor cycle is having today a car. All the industrialists, landlords, capitalists have been benefitted for the last twenty five years of Congress rule-whether Congress-O or Congress-R. I want the Government to hold an enquiry as to what has been done for the last twenty five years; how many people or what is the percentage of State's population that has been benefitted by these various plans and projects undertaken by Government - the plans means the rich man becoming richer. The Chief Minister said that I am not going to give free sites. Don't give. But is it possible for a poor or a common man to own a site in Bangalore ? Sir I have not visited London but I have read about London. The cost of a site in Bangalore is costlier than the cost of a site in London. That is what people too say. Therefore it is impossible for a poor and common man to own a site in Bangalore. On the other hand, the rich man owns so many sites; so many houses here. Any IAS, IPS officer is not without a house. For instance take Indira Nagar extension in Bangalore. Every IAS and IPS officer is owning a site in Indiranagar and it is a paradise of officers. But it is impossible for a poor man to own a site - a person who is not assured of his next meal is a poor man. For poor people it is impossible to purchase a house or a site. Poor people in villages are residing in huts; there is no bath room or lavatory, and there are no recreation places for them. In Bangalore City in every corner some theatre is coming up at a cost of Rs. 30 to Rs. 40 lakhs. Where from this money comes ? It is all black-market money. The Chairman and officers of the City Improve ment Trust Board and the Mysore Housing Board owe an explanation as to how many sites they have given to the poor people, how many houses they have given to the poor and how can they give six sites to one family. I request the Government to appoint a Commission to enquire into these lapses on the part of these officers.

Sir, I am glad that for the first time in the history of our State, Rs. 5 crores has been provided in the Budget towards housing to poor people. I feel that it should be increased to about Rs. 10 crores, and if necessary houses should be constructed and given to the poor people, who have no means to put up a house. We have to wipe out all the reactionary forces in this country. We must see that every man lives in a respectable house. If you spend crores of rupees on irrigation

(SRI C. M. ARUMUGAM)

projects it helps a few landlords Therefore, the Government should spend at least Rs. 10 crores a year to provid house for houseless people in the State. I welcome this venture of theGovernment

Of course, problems are always there. If everybody starts crying, we cannot distinguish who is a real sufferer. It appears when there was a heavy rain, three persons were going to the market, one with a basket-full of betel leaves, another with a basket-full of rice and the third with a basket-full of salt. The poor man who was carrying salt started crying as the salt began dissolving. Seeing this person, the man who was carrying the basket of rice also began crying; and on seeing these two persons crying, the man who was carrying the basket of betel leaves also began crying. Sir, today everybody speak about the poor people. In drought areas, some Satyagraha is going on. We have to consider which cry is genuine. I leave it to the House to decide. There is always opposition for any good thing you do. The Party in power is talking about land reforms and urban ceiling. I submit that it should not be a question of ceiling, but it should be a question of necessity. It is not a question of how much land is required to be given to a landlord, but it must be a question of how much land is necessary for his living. Urban ceiling must also be viewed on this line. The set up that is there from Rama's time to Indira's time must be dislodged; the whole set up should be destroyed and a new set up should be rebuilt which will be helpful to one and all. There must be equality. China's revolutionary type of land reforms is necessary for India. Talking about the poor people and yet helping the contractors and black-marketeers is nothing but misleading the country. This should be put an end to. The present Government stands for reforms in all walks of life and to *garibi hatao.* I must accept that they have done some *garibi hatao.* But they are helping their Ministers and the Government machinery. They are very considerate towards officers by creating higher posts, and in this way they are implementing garibi hatao. The garibi hatao of the common man has not been implemented. Therefore, the very structure of their garibi hatao programme must be changed. They must implement progressive policies. I request the Government to implement the policy of garibi hatao properly.

Sir, as we all know, persons who murdered Mahatma Gandhi are today talking in praise of him. Our people are so good that they forget about it, they listen to you and listen to me also

In this Budget there are one or two welcoming features : about housing and abolition of tax on purchase of paddy. Gold has been exempted from purchase tax, cashew nuts have been exempted from purchase tax and wheat and wheat products are exempted from purchase tax. I submit that all the essential commodities and food-grains must be exempted from purchase tax.

With these words, I thank the Chair for having given me a chance to speak.

ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಏನೋ ಒಂದು ಪೋಸ್ಟು ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ಆ ಮೇಲೆ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳ ಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಅವುಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪರ್ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಬರೇ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅಪ್ಪರ್ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸುಭಿಕ್ಷ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಕೈಗೊಂಡು 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮರೆತಂತಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 75 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರು. ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮರೆತ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡು ತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಲಾಭ ದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಕಂಡಿಶನ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಸಹ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಂಡಿಶನ್ ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು 20 ವರ್ಷವಾದರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಂಡಿಶನ್ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ,

ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಜನತಾ ವಸತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯಾರೂ ಮಾಡದಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಡ ಬಡ ಜನರಿಗಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ 1972–73ರಲ್ಲಿ ಭೂಹೀನರಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ 5 ಸಾವಿರ ಮನೆಯ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆ ಬರೇ ಇಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಸುಮಾರು 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಮನೆ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಜ್ಯ; ಮತ್ತು ನೂರಕ್ಕೆ 80ರಷ್ಟು ಬಡ ಜನರು ಇರುವಂತಹ ರಾಜ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೈಲ್ವೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಪಿ ಡಬ್ಲ್ಯು ಡಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ನಾನ್ ಅಫೀಶಿಯಲ್ ರಿಸೊಲೂಷನ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಬಳ್ಳಾರಿ ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳು ತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ನೀವು ರಿಸೊಲ್ಯೂಶನ್ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯವರು ಮೊನ್ನೆ ಬಿಜಾಪುರ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಆರುಮುಗಂ)

ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲು ಕೊಂಕಣ ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬಿಜಾಪುರ, ಬೀದಾರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಭೀಕರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಹೊಸಪೇಟೆ-ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮೀಟರ್ ಗೇಜ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ಬ್ರಾಡ್ ಗೇಜ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 10 ವರ್ಷ ಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬ್ರಾಡ್ ಗೇಜ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ; ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ—ಕಾರವಾರ ರೈಲ್ವೇ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ್ನು ಸಹ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಬ್ರಾಡ್ ಗೇಜಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಟ್ಟೂರು—ಹರಿಹರ ರೈಲ್ವೆ. ಇದರ ಸರ್ವೆ ಆಗಿ 10—15 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಶುರು ಮಾಡಲು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬರೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ನಾರ್ತ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಹ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆದ ರೈಲ್ವೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್ ವಿಚಾರ. ಉದಕಮಂಡಲದಿಂದ ಹುಮ್ನಾಬಾದ್, ಮೈಸೂರು, ಹಿರಿಯೂರು, ಚಳ್ಳಕೆರೆ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಸಿರಗುಪ್ಪ, ಶೋರಾಪುರ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ—ಸ್ಟೇಟ್ ಹೈವೇಸ್ ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ 8 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೀದಾರ್—ಈ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಸಹ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-00 P. M.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ಶಿರಗುಪ್ಪ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ 1973-74ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇಂಥಾ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವಿವರವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೂಡ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗ,

ಬೀದರ್, ಬಿಜಾಪುರ, ರಾಯಚೂರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕೂಡ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 1961ರಿಂದ 1973ರವರೆಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರು ಮಾರ್ಚಿ 5ನೇ ತಾರೀಖು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಒ) ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಬೀದರ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಆಫೀಸಿನ ಮುಂದೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಬರೀ ನಾಟಕೀಯ. ಅವರಿಗೆ ಜನತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಜನತೆಯು ಸಹಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಒ) ಸರ್ಕಾರ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು 10 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ಕಡೆ ಎಂದರೆ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೀದರ್, ಬೆಳಗಾಮ್, ರಾಯಚೂರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ 70 ಸಾವಿರ ಜನಗಳಿಗೆ ಏಪ್ರಿಲ್, ಮೇ, ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಹರಿಸಿ ಜನರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಕೂಡಲೆ ನ್ಯೂನತೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು ಬರೀ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಗುರಿಯನ್ನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಈ ಬರಗಾಲ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸಹಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜನರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗ 2 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸ್ಟೋನ್ ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಾಗಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ಬಳ್ಳಾರಿಗೇ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 25 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)

ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಂದಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಡೂರಿನ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಂದಿಹಳ್ಳಿಯು ಈ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಆದರ್ಶ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿಯು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಆಗುವುದು ನಾಂದಿ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 15..20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ನಂಡಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಗೋಡು . ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ನಂದಿಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ. ಈಗ ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಏನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ನಂದಿಹಳ್ಳಿಯು 20 ಮೈಲಿ ದೂರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಂದಿ ಹಿಲ್ ಗಿರಿಧಾಮ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇದೆ. ಅದು ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರ ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಂಧಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರಿಗೂ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಆರ್. ಸಾಂಧ್ರ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯರೇ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಿಷ್ಣಾತ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಘೋರ್ಪಡೆಯವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಘೋರ್ಪಡೆಯವರು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಅರಿವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಆಯವ್ಯಯಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಸುತ್ತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಜನರೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಸಹ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ 16 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರಗಾಲ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅತಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ದಂಡೆ ಯೋಜನೆ, ಘಟಪ್ರಭಾ, ಮಲಪ್ರಭಾ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ರಾಯಚೂರು, ಬಿದರ್, ಬೆಳಗಾಂ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಬಹುಭಾಗಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅನ್ನ, ನೀರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಹಾರ್ದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನಾನು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಅವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಈಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯ ದೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರು ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾ ರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದವರ್ಷದಲ್ಲಿ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಲ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 37—50 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ದವರು ಏನೊಂದು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾದಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಅವರ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈಗ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಕೂಡಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟರೆ, ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಹಾಗೂ ನೌಕರರು ಈಗಂತೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 7-8 ದಿವಸಗಳಿಂದ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಾ ದರೂ ಅವರ ಒಂದು ಆದೇಶ ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನೌಕರವರ್ಗದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾರೋ ಆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ, ಧೋರಣೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ನೌಕರವರ್ಗದವರ ನಡತೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೌಕರ ವರ್ಗದವರು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ ಆರ್. ಸಾಂಡ್ರ)

ಇನ್ನು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದಹಾಗೆ ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಾಗಬೇಕು, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಗಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಈಗಿರುವ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಾವು ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ 90 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪಗಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವತ್ತು ಅವರ ಪಗಾರ 900 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಿವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಆಡಳಿತ ಬಹಳ ಸಡಿಲವಾಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ, ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಮ್ಮದು ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಒಂದು ಪದಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೋಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿರತಕ್ಕಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಬಿ.ಇ. ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನವರು ಯೂನಾನಿಮಸ್ಸಾಗಿ ರಿಜಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಅವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಆರ್. ಸಾಂಡ್ರ.—ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಉಪವಾಸ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತಹ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ತನಿಖೆಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮವನ್ನು ಅವರಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

5-30 P. M.

ಇನ್ನು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನೇಕಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಇವರ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೂ ಇವರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಮತ್ತು ನೇರವಾಗಿ ಈ ಕಸುಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ಜನ 15 ಲಕ್ಷ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಇವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಳವಳಕರವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ನೂಲು ಸಿಕ್ಕದೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಧಾರ್ವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜನರು ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಕೇವುಕಡೆ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಡಿಪೋಗಳನ್ನೂ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೂ ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದುದರಿಂದ ಇವರ ಸಮಸ್ಯೆ

ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಹುದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಇವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ತುರ್ತಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರರೇನು ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವು ಸಾಲದು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹತ್ತಿ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ನೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ ಇವರಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಖಾಸಗೀ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ನೂಲಿನಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಇವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ 60ನೇ ನಂಬರ್ ನೂಲು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ 80ನೇ ನಂಬರ್ ನೂಲನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ನೇಕಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಇವರಿಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರ ವೆಚ್ಚವೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು 'ಇಂದಿರಾ ಬಡ್ಜೆಟ್' ಎಂದು ಟೀಕಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ ಅದು ಇಂದಿರಾ ಬಡ್ಜೆಟ್. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು 'ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ (ಒ) ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬಹಳ ಸಿಥಿಲಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ (ರಾಮನಗರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವರು ಇಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರೂ ಆಡಳಿತ ಇಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ನೆನ್ನೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹಶಾಖೆಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಫೋನ್ ಬಂದಿದೆಯಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಯೋಚನೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಪಾರುಮಾಡೋಣ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಧ್ಯೆ ಇದು ಎಂಥಾ ಇಂಟರ್‌ಪ್‌ಷನ್ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿ...

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಾವು ನಾನು ಕರೆದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪತಕ್ಕವರಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ...

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಏನೊಂದು ಚಿಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅದು...

ಶ್ರೀ ಗೋಪೀನಾಥ ಆರ್. ಸಾಂದ್ರ.—ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕೊಳಚೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಲಂ ಕ್ಲಿಯರನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ನಾವು ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಿ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇವರು "ದೇವರು ವರಕೊಟ್ಟರೂ ಪೂಜಾರಿ ವರಕೊಡಲೊಲ್ಲ." ಅನ್ನುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಖಂಡಿತಾ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗರೀಬಿ ಹಟಾವೋ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇವರು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಇನು ನಾನಾಗಲೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ ಆರ್. ಸಾಂಧ್ರ)

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕಳೆದ 7-8 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಳೆ ಆಗದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕ್ಷಾಮ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸರಕಾರದವರು ಲಂಚವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನತಾ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಶ್ರೀ ದೇವೇಗೌಡರು ಉದ್ದುದ್ದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ, ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು, ಕೆಲವರು ನೆಟ್ಟಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸೊಟ್ಟಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು, ಅಂಥವರಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾಜ್ಯಸರಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ 50 ಮೈಲ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮಲಪ್ರಭ, ಘಟಪ್ರಭ, ಕೃಷ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಳಿನದಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತಿತರ ಕಡೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬತ್ತದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕವೆಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೆ ಸೇಕಡ ನೂರರಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಟೀಕಿಸುವವರಿಗೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡಲಿ. ಅವರು ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ನಾಗಮಂಗಲ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗಾದೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಐನೋರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಜಂಬವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಯ ಸೂಚನೆ ಸಹ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಸಮಾಜವಾದೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕೋನ್ನತಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ಸರಕಾರ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಯಾವ ಸಮಾಜದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಅದನ್ನು ಯಾವ ವರ್ಗದವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸದೆ ಇರುವವರಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಬಲ್ಲಿದರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಡವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನೀರು. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ದೇಶ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರವಾದರೂ ಸಹ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಶಂಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಾದ

ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವು ಬರುವುದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಪರಿಹಾರ ಕಾಂಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಯೋಚನೆಯಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದರೆ ಸಂತೋಷ. ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಭಾಗದ ಜನರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಎಂದು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಈ ಸರಕಾರ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಮಾಡಲು 15 ವರ್ಷವಾದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಜಾಗ್ರತೆ ನೀರು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಕುಗ್ಗುವುದು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಸರಕಾರ ಅಸಮರ್ಥವಾಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಭೂಮಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸದಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಮಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರ 6 ರಿಂದ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ನಂಬಬಹುದಾದ ಮೂಲದಿಂದ ತಿಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಇಂಜನಿಯರುಗಳು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿಲ್ಸ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವು ಬೇಗ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ನಾಟಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಮೋಸಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದು ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರ 6 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಈಗಿನ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ದರದ ಪ್ರಕಾರ ರೂ. 12 ಕೋಟಿಯಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಪಾ ಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರ. ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ರೈತನಿಗೆ ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ನೀರನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಂಥ ಕಡೆ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಹಣ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಈ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದೆವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಲರಾಶಿ ಹೇರಳವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಇದರಿಂದ ನೀರಾವರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 26 ಎಕರೆ. ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರ ಸಂಖ್ಯೆ 42 ಜನ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಈ ನೀರಾವರಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಇದೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಭೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದೇಕಡೆ ಎರಡೂವರೆ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು. ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ, ಆ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಗತಿ ಏನು ? ಇಂಥವರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಒಂದರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣಹಿಡುವಳಿದಾರರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಎರಡು ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು

((ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ರೈತ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕನಿಷ್ಟ ಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಆ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಇರುವ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವ ಹಾಗೆ, ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ರದ್ದು ಮಾಡಬಾರದು ? ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು 10 ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಭೂಮಿ, ಹಾಗೂ ಎರಡು ಎಕರೆ ತರೀ ಭೂಮಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀವು ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ. ಎಂದು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸುವ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ, ಬರೀ ವಂಚನೆಗೋಸ್ಕರ, ಜನಗಳನ್ನು ನಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಜನಗಳೇ ಹೊರತು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತರ ಎರಡನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಗೊಬ್ಬರ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕು.

SRI H. T. KRISHNAPPA.—Last time also I was made to speak only for 10 minutes. I want a little more time.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The difficulty is that there are many on this side who want to speak. I can give him only 15 minutes more.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಗೊಬ್ಬರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು, ಎರಡೂವರೆಯಷ್ಟು ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದಂಥ ನೀತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ರೈತರಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಇಲ್ಲಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗದೆ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಕಡೆ ದೋಷಪೂರ್ಣ ನೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಗೊಬ್ಬರ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಈಗ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ, ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ಇದೆಯೆಂದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ ತಕ್ಷಣ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬುಲಾವ್ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಪತನವಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯುವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮುಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರು ಎಂದು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು.

Business of the House

6-00 P. M.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The hon. Member may continue his speech tomorrow. I have an announcement to make.

The business Advisory Committee which met today, the 14th March, 1973, has recommended that the following business may be taken up in the House between 15th and 22nd March, 1973.

15th March 1973 ... (1) Consideration and passing of the Mysore Re-enacting Bill, 1973.

(2) General Discussion on the Budget.

16th, 19th and 20th March, 1973. ... General Discussion on the Budget.

Non-official business may be transacted on the 17th March, 1973 as already scheduled.

21st March 1973 ... Discussion and voting of supplementary Demands for Grands for the year 197 -73 and voting of demands for grants on account for the year 1973-74.

22nd March 1973 ... (1) Appropriation Bills.

(2) Voting of Demands for Grants for the year 1973-74.

The voting of demands for grants will continue on subsequent days.

Now we will take up next item. Hon. Member Sri B. E. Ramaiah to raise half-an-hour discussion.

Half-an-Hour Discussion arising out of Answers to S. Q. No. 161 on 1-3-1973.

re: Opening of Government College as Siruguppa.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ಸಿರುಗುಪ್ಪ) ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸುಮಾರು ಏಳು ವರ್ಷದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. 1972 ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ 1973 ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಿರುಗುಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಕೂತಾರಿ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೇ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಷುರುವಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೂರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಅವರೂ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಡಿಸಿಷನ್ ಇದೆ. ಆವರ ಪಾಲಿಸಿ ಡಿಸಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಷುರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನೇ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್ (ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು) ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಒಂದು ನೀತಿ ನಿಯಮದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಸಿರುಗುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು, ಆ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಸಿಫಾರಸು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಯಾವ ಯಾವ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆಯೇ, ಅಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿಫಾರಸು ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಿಫಾರಸುಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸಿರುಗುಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇತರ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಭೀಕರವಾದ ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಇಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಏನು, ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, ಒಂದೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮಪ್ಪ.—ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ ಹಿಂದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಇದೆ. ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್.—ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಅವು ಒಪ್ಪಿರುವ ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವಿದೆ, ಸ್ಥಳವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 1973—74ರ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 1973—74ರಲ್ಲಿ ಸಿರುಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್.—ಇಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ, ನಾವು ನೆರವಾಗುತ್ತೇವೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹಗುರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಹೇಳಿದರೆ ಆದೊಂದು ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise to meet again tomorrow at 1-00 P. M.

The Housing adjourned at Ten Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 15th Mach, 1973.